

pokračovanie z titulnej strany
denný daj mi dnes, to nie, ale daj nám, prosíme ň pre všetkých, pre všetkých chudobných sveta. Nezabudnite na to, chýba tu slovo „ja“. Modlíme sa v osobe „Ty“ a „my“. Je to jedna dobrá lekcija od Ježiša, nezapbudnime na to.

A prečo je to tak? Pretože v dialógu s Bohom neexistuje priestor pre individualizmus. Neexistuje vystatovanie sa vlastnými problémami, akoby sme my boli tými jedinými na svete, ktorí trpia. Neexistuje modlitba pozdvižená k Bohu, ktorá by nebola modlitbou spoločenstva bratov a sestier, tým „my“: sme spoločenstvom, sme bratmi a sestrami, sme jedným ľudom modliacim sa ako „my“.

Raz sa ma spýtal kaplán v jednom väzení: „Povedzte mi, otče, čo je opakom „ja“? A ja, naivný, som povedal: „ty“. „To je však začiatok vojny. Opačným slovom k „ja“ je predsa „my“ – tam je pokoj, všetci sme spolu“. Takúto dobrú lekciju som dostal od toho kňaza.

Do modlitby prináša kresťan všetky ťažkosti osôb, ktoré žijú po jeho boku: keď sa zvečerí, rozpráva Bohu o ťažkostiach, ktoré ho postihli v ten deň; predkladá mu mnoho tváří, priateľských, ale i nevraživých; neodháňa ich ako nebezpečné rozptýlenie. Ak si niekto nevšimá, že vôkol neho je mnoho trpiacich ľudí, ak sa nezľutuje nad slzami chudobných, ak je privyknutý na všetko, to znamená, že jeho srdce je... Aké je jeho srdce? Zvädnuté? Nie, ešte horšie: je kamené. V tomto prípade je dobré prosiť Pána, aby sa nás dotkol svojim Duchom a obmäkčil nám srdce: „Pane, obmäkči mi srdce, aby som mohol rozumieť a prevziať na seba všetky problémy, všetky bolesti druhých“.

Kristus neprešiel bez povšimnutia popri biedach sveta: zakaždým, keď vnímal osamelosť, bolesť tela či ducha, pociťoval silný súcit, akoby z útroby matky. Toto „pocitovanie súcitu“ – nezabudnite na toto veľmi

kresťanské slovo: pociťovať súcit – je jedno z kľúčových slovies Evanjelia: to je to, čo podnietilo Dobrého Samaritána, aby sa priblížil k zranenému človeku na okraji cesty, na rozdiel od iných, ktorí majú srdce tvrdé.

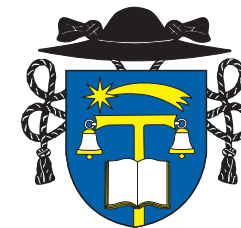
Môžeme si položiť otázku: keď sa modlím, otváram sa volaniu mnohých ľudí, blízkych i vzdialených? Alebo myslím na modlitbu ako na istý druh anestetika, aby som mohol byť pokojnejší? Kladiem vám túto otázku, každý nech si odpovie. V tomto prípade by som bol obeťou jedného hrozného omylu. Istotne, moja modlitba by viac nebola kresťanskou modlitbou. Pretože to „my“, ktoré nás Ježiš naučil, mi zabraňuje zotrvať v pokoji osamote a dáva mi pociťovať zodpovednosť za mojich bratov a sestry.

Existujú ľudia, ktorí otvorene nehľadajú Boha, no Ježiš nás učí modliť sa aj za nich, pretože Boh hľadá tieto osoby najviac zo všetkých. Ježiš neprišiel pre zdravých, ale pre chorých, pre hriešnikov (porov. Lk 5,31) – čiže pre všetkých, pretože ten, kto si myslí, že je zdravý, v skutočnosti ním nie je. Ak pracujeme v prospech spravodlivosti, necítíme sa lepšími od ostatných: Otec dáva vychádzať slnku nad dobrých i nad zlých (porov. Mt 5,45). Otec miluje všetkých! Učme sa od Boha, ktorý je vždy ku všetkým dobrý, na rozdiel od nás, ktorí dokážeme byť dobrí len k niektorým, k tým, čo sa nám páčia.

Bratia a sestry, svätci i hriešnici, všetci sme bratia, ktorých miluje ten istý Otec. A na konci života budeme súdení podľa lásky, podľa toho, ako sme milovali. Nie len tej sentimentálnej, pocitovej lásky, ale súcitnej a konkrétnej lásky podľa evanjeliového pravidla. Nezabudnime naň: «Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili» (Mt 25,40). Tak hovorí Pán. Ďakujem.

**(Preklad: Slovenská redakcia VR) -zk, jb-
zdroj: radiovaticana**

Farská Rodina

Pre vnútornú potrebu farnosti Spišská Belá
dobrovoľný príspevok 0,10 €

15. február 2019 - 8/2019

KATECHÉZA O OTČENÁŠI (6): OTEC NÁS VŠETKÝCH

«V tej hodine [Ježiš] zaplesal v Duchu Svätom a povedal: „Zvelebujem ťa, Otče, Pán neba i zeme, že si tieto veci skryl pred múdrymi a rozumnými a zjavil si ich maličkým. Áno, Otče, tebe sa tak páčilo. Môj otec mi odovzdal všetko. A nik nevie, kto je Syn, iba Otec, ani kto je Otec, iba Syn a ten, komu to Syn bude chcieť zjaviť» (Lk 10,21-22).

Pokračujeme v našej ceste, aby sme sa čoraz lepšie učili modliť sa tak, ako nás to naučil Ježiš. Musíme sa modliť tak, ako nás to naučil on. Ježiš povedal: keď sa modlíš, vojdí do ticha tvojej izby, vzdial sa od sveta a obráť sa na Boha oslovujúc ho „Otče!“. Ježiš nechce, aby jeho učeníci boli ako pokrytci, ktorí sa modlia postojacky na námestiach, aby ich ľud obdivoval (porov. Mt 6,5). Ježiš nechce pokrytectvo. Skutočná modlitba je tá, ktorá sa deje v skrytosti svedomia, v srdci: je nebadateľná, viditeľná jedine pre Boha. Len ja a Boh. Vyhyba sa falošnosti: pred Bohom je nemožné predstierať. Nie je to možné, pred Bohom neexistuje vplyvná maska, Boh nás pozná takých, akí sme, obnažených v našom svedomí: nemožno nič predstierať. Pri koreni dialógu s Bohom je tichý dialóg, ako stretnutie pohľadov dvoch osôb, ktoré sa milujú: človek a Boh – stretnutie pohľadov – to je modlitba. Hľadieť na Boha a dovoliť Bohu, aby na mňa hľadel, to znamená modliť sa. „Otče, ale veď nevy-slovujem slová“. Hľad na Boha a dovoľ mu, aby na teba hľadel. To je modlitba, je to pekná modlitba!

A predsa, aj napriek tomu, že modlitba učeníka je úplne dôverná, nikdy neupadá do „intimizmu“ [úniku do vlastného vnútra]. V skrytosti svedomia kresťan nenechá-

va svet za dverami svojej izby, ale v srdci si nesie osoby a situácie, problémy a mnohé veci – všetky ich vnáša do modlitby.

V texte Otčenáša je jedna pozoruhodná absencia, neprítomnosť. Ak by som sa vás spýtal, čo je tým pozoruhodne neprítomným v texte Otčenáša, nebude ľahké odpovedať... Chýba tu jedno slovo... Všetci rozmýšľajú: čo chýba v Otčenáši? Porozmýšľajte, čo tam chýba? Je to jedno slovo. Slovo, na ktoré v našich časoch – no možno aj vždy – všetci veľmi prihliadame. Aké je to slovo, ktoré chýba v Otčenáši, ktorý sa modlíme každý deň?

Aby sme ušetrili čas, poviem vám to: chýba tam slovo „ja“. Nikdy nehovoríme „ja“. Ježiš nás učí modliť sa majúc na perách predovšetkým „Ty“, pretože kresťanská modlitba je dialógom: „posväť sa meno tvoje, príď kráľovstvo tvoje, buď vôľa tvoja“. Nie moje meno, moje kráľovstvo a moja vôľa. Ja tam nepasuje. Potom však prechádzame k „my“. Celá druhá časť Otčenáša je skloňovaním prvej osoby množného čísla: „chlieb náš každodenný daj nám dnes, odpusť nám naše viny, neved' nás do pokušenia, zbav nás zlého“. Dokonca i tie najzákladnejšie požiadavky človeka – akou je prosba o pokrm na utíšenie hladu – sú všetky v množnom čísle. V kresťanskej modlitbe nikto neprosí o chlieb pre seba samého: chlieb môj každo-

pokračovanie na zadnej strane

Farská rodina vychádza z týždňovou pravidelnosťou, pre vnútornú potrebu farnosti Spišská Belá.

Redakčná rada: ICLic, Jakub Grich (OPraem), Mgr. Martin Schreiner,

Mgr. Marek Suchanovský, Jaroslav Bachleda.

www.rkfarnost.spisskabela.sk mail: fspbela@gmail.com

Kancelária: 052/458 13 86 alebo 0902 591 534

Farské oznamy na nasledujúci týždeň

1. Darovali na kostol v Spišskej Belej: :z krstu Angeliky Pavláčkovej 50€. Pán Boh zaplať!
2. Darovali na kostol v Krížovej Vsi: z krstu Martina Ferenčáka 50€. Pán Boh zaplať!
3. Katolícka jednota Slovenska Spišská Belá pozýva svojich členov na výročné stretnutie, ktoré sa uskutoční v utorok 19. februára 2019 po večernej svätej omši v spoločenskej miestnosti na fare. Radi medzi nami privítame aj nečlenov, ktorí nám pomôžu svojou aktivitou.
4. Upratovanie kostola v Sp. Belej v piatok 22.2.2019 po sv. omši prosíme - Skupinu č.31 ul. Družstevná č. 9: Bieliková, Lenkavská ul. Družstevná č. 13: Svocáková, Rezničáková, Konkolová. ul Družstevná č. 25: Kniesznerová
5. O pomoc pri upratovaní kostola v Krížovej Vsi 23.2.2019, prosíme tieto ženy: Eva Mrugová č.d.35, Viera Pavličková č.d. 36, Zuzana Kosturko č.d. 36.

FILM O ŽIVOTE VDP. JOZEFA KRIŠANDU

Pri príležitosti nedožitého životného jubilea 50. rokov nášho rodáka, kňaza vdp. Jozefa Krišandu, Vás pozývame na premietanie dokumentárneho filmu o jeho živote v nedeľu 24. februára o 15:30 hodine v sále farskej budovy.

CHCEM, A MUSÍM SA STAŤ SVÄTÝM! POVEDAL DOMINIK SAVIO. A ČO TY?

Ježiš s Dvanástimi zostúpil dolu a zastal na rovine i veľký zástup jeho učeníkov a veľké množstvo ľudu z celej Judy i z Jeruzalema aj z týrskeho a sidonského pobrežia. On uprel oči na svojich učeníkov a hovoril: „Blahoslavení chudobní, lebo vaše je Božie kráľovstvo. Blahoslavení, ktorí teraz hladujete, lebo budete nasýtení. Blahoslavení, ktorí teraz plačete, lebo sa budete smiať. Blahoslavení budete, keď vás budú ľudia nenávidieť, keď vás vylúčia spomedzi seba, potupia a ako zlo zahrnú vaše meno pre Syna človeka. Radujte sa v ten deň a jasajte, lebo máte veľkú odmenu v nebi! Veď to isté robili ich otcovia prorokom. Ale beda vám, boháči, lebo už máte svoju útechu! Beda vám, čo ste teraz nasýtení, lebo budete hladovať! Beda vám, čo sa teraz smejete, lebo budete žiaľiť a plakať! Beda, ak vás budú všetci ľudia chváliť, lebo to isté robili ich otcovia falošným prorokom!“

Lk 6, 17. 20-26

Aby sme pochopili tento úryvok Svätého Písma, nie je na škodu pokúsiť sa pochopiť situá-

ciu, v ktorej sa ocitli všetci títo ľudia: Ježiš, ktorý má za sebou nejaké tie kázne a nejaké zázraky, vybral si dvanásť učeníkov, a má okolo seba množstvo ľudí, ktorí tak trochu dúfajú, že toto bude ten mesiáš, ktorý zvrhne Rimánov a vráti staré, dobré časy, ako za Dávida. A on sa zahľadí na svojich dvanástich najbližších... a začne oslavovať chudobu, plač, hlad. Ako program sa to rozhodne nepodobá na začiatok revolúcie. Je to ale program, a dokonca je aj revolučný. Ako hovorieval pápež Benedikt XVI., sú to svätí, kto naozaj vysvetľuje Písmo. Čo znamená nasledovať Krista? Čo znamená, že blahoslavení sú chudobní? Pozrime sa na sv. Františka, a na hnutie, ktoré spustil svojou úplnou odovzdanosťou do Božích rúk. Pozerajme na mnohých ďalších, často ľudí navonok obyčajných, ktorí pochopili, že pred Krista netreba klásť nič iné. A nielen to. Nasledujme výzvu pápeža Františka, a nebojme sa k nim pridať!

Zamyslenia

LITURGICKÝ PREHĽAD			Spišská Belá	Strážky	Krížová Ves
PO	18.2.	Pondelok 6. týždňa v Cezročnom období	18:30		17:30
UT	19.2.	Utorok 6. týždňa v Cezročnom období	18:30	17:00	17:30 K
ST	20.2.	Streda 6. týždňa v Cezročnom období	18:30		17:30
ŠT	21.2.	Sv. Petra Damianiho, biskupa a učiteľa Cirkvi ľubovollná spomienka	18:00 + 18:30	17:00	
PI	22.2.	KATEDRA SV. PETRA, APOŠTOLA sviatok	6:30 18:30		17:30
SO	23.2.	Sv. Polykarpa, biskupa a mučeníka spomienka Večerná sv. omša je z nasl. nedele	6:30 18:30		
NE	24.2.	SIEDMA NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ	7:30 9:00 10:30 18:30	9:00	10:00 10:30 K

† adorácia K - Kolónia D - detská svätá omša P - pobožnosť

S - sobáš so sv. omšou so - sobáše obrady

ÚMYSLY SVÄTÝCH OMŠÍ

	SPIŠSKÁ BELÁ:	STRÁŽKY:	KRÍŽOVÁ VES:
Po	18.30 † Jozef Krišanda s rod.		† Peter Rezničák
Ut	18.30 † Milan	† Jozef Židek	
St	18.30 ž. Ján a Terézia		† Jakub a Zuzana Gally
Št	18.30 † Ema	† Mária Bohorová	
Pi	6.30 † Mária a Jozef, Anna a Jozef 18.30 † Jozef a Anna		† Emil Gally
So	6.30 † Mária Galliková 18.30 † Rozália		
Ne	07.30 ž. Matúš a Miroslava 09.00 za veriacich 10.30 ž. Milan 18.30 † Vladimír a Ružena Ďurišová	† František (1. výročie) a Jolana	za živých členov ružen-cového bratstva